

Запрях за миг и чух съдбата,
крила развяла сред ношта,
да шепне с пламък на душата
на жребия ми повестта :

— Създагеля защо проклинаш,
той даде ти любов и реч,
пази ги и чрез тях ще имаш
най-острия в живота меч.

ИЗБЕЖА

ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА

ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА

ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА

ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА
ИЗБЕЖА